
Status Międzynarodowej Unii Adwokatów (Union Internationale des Avocats)

Palestra 46/11-12(539-540), 109-121

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

które świadczy. Jeżeli klient na to przystaje – honorarium może być zależne od uzyskanego rezultatu.

Adwokat ma obowiązek działać w poczuciu służebności, z poszanowaniem reguł swojego zawodu, nie pozwalając, aby przeważyły nad nimi względy ekonomiczne czy finansowe.

REPREZENTACJA W RAMACH PRAWA UBOGICH

Adwokat ma obowiązek udzielać korzystającym z prawa ubogich jak najlepszej ochrony.

Ma on obowiązek domagać się, ażeby władze udostępniały potrzebne zasoby materialne i finansowe, co należy rozumieć w ten sposób, że jakiegokolwiek uchybienie obowiązkowi zapewnienia kwalifikowanej pomocy prawnej stanowi naruszenie praw podstawowych jednostki.

WSPÓŁPRACA

Adwokat ma prawo współpracować i przejawiać solidarność wobec swoich kolegów, niezależnie od granic dzielących państwa, po to by zapewniać poszanowanie roli adwokata, powszechną akceptację zasad rządzących jego profesją oraz przestrzeganie reguł deontologicznych.

★

Zasady przyjęte w niniejszym Kodeksie Etyki Zawodowej nie naruszają zasad regulujących wykonywanie zawodu adwokata, mających moc obowiązującą w poszczególnych krajach, o ile zasady te ustanawiają korzystniejsze warunki dla praktykowania w tym zawodzie i większy stopień jego poszanowania.

tłum. *Ewa Stawicka*

STATUT MIĘDZYNARODOWEJ UNII ADWOKATÓW (UNION INTERNATIONALE DES AVOCATS)

ARTYKUŁ 1 – NAZWA

Union Internationale des Avocats (Międzynarodowa Unia Adwokatów), w skrócie „UIA” lub „U.I.A.”, została powołana do istnienia w 1927 roku w Charleroi, zgodnie z belgijską ustawą z dnia 25 października 1919 r., a także – stosownie do tej ustawy – w zgodzie z ówczesnym statutem.

Poniższy Statut został przetłumaczony na różne języki używane w ramach Unii, z tym że w razie jakichkolwiek trudności interpretacyjnych tekst francuski będzie uważany za oryginalny i rozstrzygający.

ARTYKUŁ 2 – UNIWERSALNOŚĆ

Union Internationale des Avocats (Międzynarodowa Unia Adwokatów) przyjmuje uniwersalny charakter, zrzeszając palestry i adwokatów z całego świata, jak również ich stowarzyszenia zawodowe, uwzględniając zróżnicowanie systemów sądowniczych i różnorodność kultur.

ARTYKUŁ 3 – PRZEDMIOT DZIAŁALNOŚCI

3.1. Podstawowy zakres działalności Union Internationale des Avocats (Międzynarodowej Unii Adwokatów) przedstawia się następująco, i to niezależnie od jakichkolwiek uwarunkowań politycznych bądź religijnych:

3.1.1. Promowanie w całym świecie – w ramach zadań wyznaczanych przez system wymiaru sprawiedliwości – podstawowych reguł zawodu adwokackiego, zwłaszcza takich jak niezależność i wolność, zdefiniowanych w dokumentach przyjętych przez UIA.

3.1.2. Wspieranie rozwoju nauki prawa we wszelkich jego gałęziach.

3.1.3. Przyczynianie się do ustanowienia międzynarodowego porządku prawnego, opartego na zasadzie sprawiedliwości relacji panujących pomiędzy narodami, w duchu pokoju.

3.1.4. Dla osiągnięcia powyższych celów – współpraca ze wszystkimi narodami i ponadnarodowymi organizacjami stawiającymi przed sobą podobne zadania bądź też mogącymi ułatwić realizację tych celów.

3.1.5. Nawiązanie i podtrzymywanie stałych więzi i wymiany doświadczeń na poziomie międzynarodowym pomiędzy palestrami i narodowymi stowarzyszeniami bądź federacjami adwokackimi względnie pojedynczymi ich członkami, wspieranie ich działań i współpraca z nimi.

3.1.6. Stałe reprezentowanie UIA przed organizacjami międzynarodowymi, zarówno o charakterze państwowym, jak i pozarządowym.

3.1.7. Obrona – na poziomie międzynarodowym – interesów etycznych, a także materialnych, członków palestry i wspólne analizowanie problemów związanych ze statusem zawodowym i jego stroną organizacyjną.

3.2. Union Internationale des Avocats (Międzynarodowa Unia Adwokatów) dąży do osiągnięcia swych celów przy użyciu wszelkich niezbędnych po temu środków, a zwłaszcza poprzez organizowanie międzynarodowych kongresów, wydawanie publikacji oraz rozpowszechnianie ich za pośrednictwem różnych środków przekazu, a także poprzez organizowanie międzynarodowych seminariów i arbitrażu międzynarodowego.

ARTYKUŁ 4 – BIURO

- 4.1.** Oficjalne główne biuro UIA mieści się w Brukseli, w Pałacu Sprawiedliwości.
- 4.2.** Siedzibą biura administracyjnego jest Paryż.
- 4.3.** Inne biura administracyjne bądź robocze mogą być tworzone w miarę potrzeby przez Komitet Wykonawczy.

ARTYKUŁ 5 – CZAS TRWANIA

Union Internationale des Avocats (Międzynarodowa Unia Adwokatów) została powołana do życia na czas nieokreślony.

ARTYKUŁ 6 – CZŁONKOWIE INDYWIDUALNI

Adwokaci, którzy prowadzą praktykę zgodnie z przepisami prawnymi obowiązującymi w ich krajach i których stowarzyszenia zawodowe respektują zasady ustanowione w Artkule 3, mogą być indywidualnymi członkami UIA.

ARTYKUŁ 7 – CZŁONKOWIE ZBIOROWI

Pod warunkiem respektowania zasad ustanowionych w Artykule 3, a także pod warunkiem swobodnej obieralności ich władz, zbiorowymi członkami UIA mogą zostać:

- narodowe adwokatury oraz stowarzyszenia zawodowe, do których przynależność adwokatów jest obowiązkowa
- lokalne adwokatury oraz stowarzyszenia zawodowe, do których przynależność adwokatów jest obowiązkowa
- reprezentatywne w szerokim znaczeniu tego słowa narodowe bądź lokalne stowarzyszenia zawodowe, do których przynależność adwokatów nie jest obowiązkowa
- narodowe stowarzyszenia składające się z lokalnych adwokatów i stowarzyszeń zawodowych
- reprezentatywne w szerokim znaczeniu tego słowa narodowe stowarzyszenia zawodowe, których zadaniem jest wspieranie zawodu adwokata i w których jedynie adwokaci mogą być członkami
- na zasadach wyjątku i w ograniczonych ramach czasowych – stowarzyszenia adwokackie, których przedmiotem działalności jest rozpowszechnianie celów, jakie stawia przed sobą UIA i popularyzacja jej działań – tworzone w krajach gdzie z przyczyn ekonomicznych nie jest możliwe pozyskanie wystarczającej liczby członków.

ARTYKUŁ 8 – CZŁONKOWIE STOWARZYSZENI

- 8.1.** Jako indywidualni członkowie stowarzyszeni mogą być przyjęci do UIA:
 - wszyscy inni przedstawiciele zawodów prawniczych, którzy z założenia zajmują się praktykowaniem w dziedzinie prawa, posiadający wykształcenie prawnicze na poziomie uniwersyteckim i których obowiązują kodeksy deontologii zawodowej, a ich praktyka we własnych krajach nie opiera się na przynależności do aparatu państwowego
 - profesorowie prawa na poziomie uniwersyteckim, pod warunkiem iż nie są oni

zaangażowani w żadną działalność zawodową sprzeczną z zawodem adwokata – sędziowie zawodowi obsadzeni w funkcjach sędziowskich.

8.2. Jako zbiorowi członkowie stowarzyszeni mogą być przyjęte do UIA:

- międzynarodowe stowarzyszenia prawnicze, w których członkostwo wiąże się z szeroko rozumianą reprezentatywnością
- narodowe i międzynarodowe stowarzyszenia przedstawicieli zawodów prawniczych odpowiadających warunkom określonym w Artykule 8.1.

ARTYKUŁ 9 – PRYZNANIE STATUSU CZŁONKOWSKIEGO

9.1. Przyznania statusu indywidualnego członkostwa oraz indywidualnego członkostwa stowarzyszonego dokonuje Komitet Wykonawczy, po uprzedniej konsultacji z Narodowym Wiceprezydentem.

9.2. Przyznania statusu zbiorowego członkostwa oraz zbiorowego członkostwa stowarzyszonego dokonuje Zarząd, na wniosek Komitetu Wykonawczego i po uprzedniej konsultacji z Komitetem Narodowym bądź – w braku takowego – z Narodowym Wiceprezydentem.

9.3. Odmowa przyznania statusu członkowskiego musi być uzasadniona, a zainteresowany podmiot powinien być o niej powiadomiony listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru w terminie jednego miesiąca.

9.4. W terminie jednego miesiąca od daty powiadomienia może być wniesione odwołanie, przy czym (niedoszli) członkowie zbiorowi i członkowie zbiorowi stowarzyszeni kierują je do Zgromadzenia Ogólnego, natomiast (niedoszli) członkowie indywidualni oraz indywidualni członkowie stowarzyszeni – do Zarządu.

9.5. Członkostwo UIA w każdej spośród opisanych wyżej kategorii powstaje pod warunkiem uiszczenia wymaganych składek.

9.6. Możliwość powoływania się przez członka indywidualnego na swe prawa członkowskie powstaje pod warunkiem opłacenia składek.

ARTYKUŁ 10 – REZYGNACJA, WYKLUCZENIE

10.1. Każdy członek może zrezygnować ze swego statusu, przy czym nie powoduje to utraty prawa UIA do domagania się zapłaty zaległych składek. Uiszczone już składki nie mogą być zwracane.

10.2. Wszelkie naruszenie obowiązków nałożonych niniejszym Statutem bądź też wynikających z przedmiotu działania UIA może skutkować pozbawieniem członkostwa.

10.3. Żaden członek nie może zostać usunięty, dopóki nie zaproszono go, aby przedstawił swe racje bądź zaprezentował argumenty obrony w terminie jednego miesiąca, licząc od daty otrzymania listu poleconego za zwrotnym poświadczeniem odbioru.

10.4. Decyzja o pozbawieniu członkostwa musi być uzasadniona, a zainteresowany podmiot powinien być o niej powiadomiony listem poleconym w terminie jednego miesiąca.

10.5. W terminie jednego miesiąca od daty powiadomienia może być wniesione odwołanie, przy czym członkowie zbiorowi i członkowie zbiorowi stowarzyszeni kierują je do Zgromadzenia Ogólnego, natomiast członkowie indywidualni oraz indywidualni członkowie stowarzyszeni – do Zarządu.

10.6. Członkowie, którzy złożyli rezygnację oraz ci, którzy zostali usunięci nie mogą rościć sobie żadnych praw do aktywów UIA.

ARTYKUŁ 11 – ORGANY UIA

Organami Union Internationale des Avocats (Międzynarodowej Unii Adwokatów) są:

- Zgromadzenie Ogólne
- Zarząd
- Komitet Wykonawczy.

Nie naruszając uprawnień powyższych organów, stosownie do postanowień Artykułu 22, funkcje doradcze sprawuje Międzynarodowy Senat – w takim zakresie, w jakim zadanie to zostało mu przypisane.

ARTYKUŁ 12 – ZGROMADZENIE OGÓLNE

12.1. Zgromadzenie Ogólne jest suwerennym organem UIA.

12.2. Odbywa ono swe posiedzenia przynajmniej raz w roku, w miejscu ustalonym każdorazowo przez Zarząd.

12.3. Powiadomienia o posiedzeniach są rozsyłane z przynajmniej miesięcznym wyprzedzeniem, wraz z porządkiem dziennym ustalonym przez Komitet Wykonawczy.

Komitet Wykonawczy musi umieścić w porządku dziennym wszelkie kwestie dotyczące się przedmiotu działalności UIA, jeżeli ich umieszczenie zostanie zaproponowane przez Narodowych Wiceprezydentów z co najmniej pięciu różnych krajów.

12.4. Wszyscy członkowie UIA, którzy opłacili należne składki, mogą wziąć udział w posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego.

Do udziału w głosowaniach uprawnieni są wyłącznie członkowie zbiorowi oraz członkowie indywidualni obecni osobiście bądź reprezentowani przez pełnomocników.

Dodatkowo, wszystkie osoby zaproszone przez Komitet Wykonawczy, a także przedstawiciele stowarzyszonych członków zbiorowych i stowarzyszonych członków indywidualnych, mogą także wziąć udział w posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego w charakterze obserwatorów.

12.5. Rezolucje są przyjmowane zgodnie z warunkami określonymi w Artykule 14. Uchwały Zgromadzenia Ogólnego są podejmowane zgodnie z procedurą określoną w Artykule 14.

ARTYKUŁ 13 – KOMPETENCJE ZGROMADZENIA OGÓLNEGO

13.1. Zgromadzenie Ogólne może obradować wyłącznie nad sprawami i rezolucjami umieszczonymi w porządku dziennym.

Jednakże projekt rezolucji wniesiony przez przynajmniej pięciu narodowych Wiceprezydentów musi być poddany pod głosowanie.

13.2. Zgromadzenie Ogólne decyduje w sprawach odwołań wniesionych pod jego obrady przez członków zbiorowych oraz członków zbiorowych stowarzyszonych, na mocy Artykułów 9.4. i 10.5. niniejszego Statutu.

13.3. Zgromadzenie Ogólne zatwierdza bilans UIA, zmiany do Statutu organizacji, a także – o ile taki wypadek nastąpi – decyduje o rozwiązaniu Union Internationale des Avocats (Międzynarodowej Unii Adwokatów).

13.4. Wybiera ono Prezydenta, Pierwszych Wiceprezydentów, członków Komitetu Wykonawczego, Honorowych Prezydentów, Honorowych Członków, oficjalnego Audytora oraz – w razie potrzeby – Likwidatorów.

13.5. Na wniosek Komitetu Wykonawczego, wybiera ono Wiceprezydentów dla krajów nie posiadających Narodowego Komitetu.

ARTYKUŁ 14 – GŁOSOWANIE W ZGROMADZENIU OGÓLNYM

14.1. Uchwały Zgromadzenia Ogólnego są podejmowane zwykłą większością głosów, bez jakichkolwiek wymogów dotyczących quorum.

14.2. Jednakże uchwały w przedmiocie zmiany statutu lub rozwiązania UIA mogą zapaść jedynie kwalifikowaną większością dwóch trzecich głosów uprawnionych do głosowania obecnych osobiście bądź reprezentowanych przez pełnomocnika.

14.3. Każdy indywidualny członek obecny osobiście bądź reprezentowany przez pełnomocnika ma jeden głos.

14.4. Ogólna liczba głosów przysługująca członkom zbiorowym powinna być równa ogólnej liczbie członków indywidualnych, którzy mają terminowo opłacone roczne składki członkowskie według stanu na datę wcześniejszą o dwa miesiące od dnia wyznaczonego na obrady Zgromadzenia Ogólnego – i winna być podzielona pomiędzy członków zbiorowych według następujących zasad:

- ogólna liczba głosów przydzielonych członkom zbiorowym powinna być równa ogólnej liczbie indywidualnych członków stowarzyszenia

- połowa puli głosów przysługujących członkom zbiorowym powinna zostać podzielona pomiędzy nich równo

- pozostała połowa puli głosów przysługujących członkom zbiorowym powinna zostać rozdzielona pomiędzy nich w sposób proporcjonalny do ogólnych kwot opłaconych przez nich składek członkowskich

- przynajmniej na miesiąc przed zaplanowaną datą obrad Zgromadzenia Ogólnego, Komitet Wykonawczy powinien powiadomić każdego spośród indywidualnych i zbiorowych członków UIA o tym, w jaki sposób w danym roku została przydzielona pula głosów przysługująca członkom zbiorowym.

14.5. Prawo wzięcia udziału w głosowaniach służy wyłącznie tym członkom indywidualnym i zbiorowym, których składki zostały opłacone na co najmniej dwa miesiące przed datą Zgromadzenia Ogólnego.

14.6. Członkowie stowarzyszeni, których składki zostały opłacone, mogą brać udział w Zgromadzeniu Ogólnym z głosem doradczym, bez prawa do wzięcia udziału w głosowaniach.

14.7. Głosowanie odbywa się poprzez podniesienie rąk, chyba że mocą zarządzenia Prezydenta bądź też decyzją dwóch trzecich obecnych uprawnionych do głosowania odbyć się ma głosowanie tajne.

14.8. Członkowie zbiorowi oraz indywidualni mogą głosować osobiście lub przez pełnomocnika. Każdy pełnomocnik musi być członkiem UIA i nie wolno mu reprezentować jednocześnie więcej niż trzech osób.

14.9. Określenie „kraj” oznacza suwerenne państwo, uznawane według kryteriów Organizacji Narodów Zjednoczonych.

ARTYKUŁ 15 – ZARZĄD

15.1. Zarząd jest organem kolektywnym, odpowiedzialnym za kontrolę działań zarządzających podejmowanych przez Komitet Wykonawczy; ten ostatni przedstawia Zarządowi według swego uznania wszelkie kwestie, które nie należą do kompetencji Zgromadzenia Ogólnego.

Zarząd przyjmuje budżet oraz wewnętrzne regulacje UIA, ustala wysokość składek członkowskich, proponuje Zgromadzeniu Ogólnemu modyfikacje niniejszego Statutu oraz rozstrzyga sprawy przedstawione mu przez członków.

15.2. Zarządowi służy wyłączne prawo przyjmowania oraz usuwania członków zbiorowych i członków zbiorowych stowarzyszonych, przy czym od decyzji w tych kwestiach służy odwołanie do Zgromadzenia Ogólnego.

15.3. Posiedzenie Zarządu zwoływane jest przynajmniej dwa razy do roku przez Prezydenta UIA.

15.4. Powiadomienia o posiedzeniu muszą być rozesłane na co najmniej miesiąc przed jego wyznaczoną datą, wraz ze szczegółowym porządkiem dziennym składającym się z zagadnień objętych zakresem działalności UIA oraz tych, które zostaną zaproponowane przez Narodowych Wiceprezydentów i/albo Przewodniczących Komisji.

15.5. Zwołania posiedzenia Zarządu może zażądać pięciu Narodowych Wiceprezydentów, którzy muszą wówczas określić cel i przyczynę takiego żądania.

W takim wypadku Prezydent ma obowiązek zwołać posiedzenie zarządu w terminie nie przekraczającym dwóch miesięcy od daty zgłoszenia żądania.

15.6. Członek Zarządu może udzielić pisemnego pełnomocnictwa innemu członkowi (tego organu), przy czym będzie ono skuteczne tylko podczas jednego, ściśle określonego posiedzenia. Nie jest dopuszczalne legitymowanie się przez jedną osobę więcej niż trzema pełnomocnictwami.

15.7. W wypadku równości głosów rozstrzyga głos Prezydenta.

15.8. Zarządowi służy prawo ostatecznego usuwania członków indywidualnych oraz członków indywidualnych stowarzyszonych.

Rozstrzyga on w sprawach odwołań wniesionych przez indywidualnych członków stosownie do Artykułów 9.4. i 10.5. niniejszego Statutu.

15.9. Rozpatruje on wszelkie sprawy przedstawione mu przez członków.

15.10. Deliberuje on nad sprawozdaniami składanymi przez Narodowych Wiceprezydentów i przez Przewodniczących Komisji.

15.11. Na podstawie propozycji składanych przez Komitet Wykonawczy, Zarząd wybiera Prezydentów Kongresów.

ARTYKUŁ 16 – SKŁAD ZARZĄDU

W skład Zarządu wchodzi:

- członkowie Komitetu Wykonawczego
- Doradcy Prezydenta
- Mianowany już Prezydent Kongresu oraz Prezydenci dwóch poprzednich Kongresów
- Narodowi Wiceprezydenci wybrani przez Narodowe Komitety, reprezentujący tym samym kraje, w których Komitety takie istnieją
- Sekretarze Regionalni mianowani przez Komitet Wykonawczy
- z mocy decyzji Komitetu Wykonawczego – Przewodniczący najważniejszych Komisji, według kryterium liczebności i aktywności tych ostatnich
- Honorowi Prezydenci UIA
- Przewodniczący Podkomisji Komitetu Wykonawczego
- Zastępczy Dyrektorzy i Zastępczy Sekretarze Generalni.

ARTYKUŁ 17 – KOMITET WYKONAWCZY

17.1. Komitet Wykonawczy jest organem wykonawczym, nadzorującym realizację uchwał podjętych przez Zgromadzenie Ogólne i przez Zarząd.

17.2. Przygotowuje on budżet.

17.3. Do Komitetu Wykonawczego należy zajmowanie się wszelkimi sprawami związanymi z bieżącą działalnością UIA, zwłaszcza tymi, które wymagają szybkich działań, przy czym Komitet Wykonawczy ma obowiązek przedkładać następnie sprawozdania Zarządowi.

17.4. Komitet Wykonawczy może tymczasowo skorzystać z pomocy każdej osoby, jeżeli uzna, iż będzie to z korzyścią dla jego działań.

17.5. Prezydent, Prezydent Elekt oraz Pierwsi Wiceprezydenci muszą być różnych narodowości.

17.6. Na podstawie rekomendacji Prezydenta, Komitet Wykonawczy mianuje Zastępczych Dyrektorów oraz Zastępczych Sekretarzy Generalnych, a także Doradców Prezydenta, których może być najwyżej piętnastu, przy czym każdemu z nich zostaje przydzielony własny zakres zadań.

Osoby te mogą zostać dopuszczone do udziału w posiedzeniach Komitetu Wykonawczego z głosem doradczym.

Jeżeli nie wypełniają one przydzielonych im zadań, Komitet Wykonawczy ma prawo odwołać je ze skutkiem natychmiastowym.

17.7. Komitet Wykonawczy przygotowuje listę Komisji i Grup Roboczych, jak

również wszelkich innych ciał, których powołanie jest korzystne dla rozwijania działalności UIA.

Kandydatury Przewodniczących Komisji i Grup Roboczych mogą być proponowane przez same Komisje i Grupy Robocze.

Jednakże do ich powołania uprawniony jest wyłącznie Komitet Wykonawczy.

Komitet Wykonawczy może w każdym czasie odwołać Przewodniczących Komisji i Grup Roboczych, którzy uchybili obowiązkowi wypełniania swoich funkcji zakreślonych wewnętrznymi regulacjami UIA.

17.8. Komitet Wykonawczy wskazuje kraje i miasta, w których miałyby się odbywać Kongresy – opierając się na sprawozdaniach Przewodniczącego Podkomisji Organizacji Kongresu, która bada wszelkie przedstawione jej propozycje.

Rekomenduje on także kandydatury na Prezydentów Kongresów, przedstawiając je zarządowi do zatwierdzenia.

17.9. Komitet Wykonawczy może tworzyć Podkomisje dla rozwiązywania problemów natury technicznej.

17.10. Prezydent może zaprosić każdą osobę spośród członków Zarządu do udziału w posiedzeniu Komitetu Wykonawczego.

17.11. Komitet Wykonawczy przygotowuje wewnętrzne regulacje przydatne w zarządzaniu UIA i przedstawia je Zarządowi do zatwierdzenia.

17.12. Komitet Wykonawczy mianuje Sekretarzy Regionalnych.

17.13. Komitet Wykonawczy zatwierdza utworzenie Komitetów Narodowych oraz ich wewnętrzne regulacje.

ARTYKUŁ 18 – SKŁAD KOMITETU WYKONAWCZEGO

W skład Komitetu Wykonawczego wchodzi:

- Prezydent
- Były Prezydent, którego kadencja bezpośrednio poprzedzała kadencję urzędującego Prezydenta
- Prezydent Elekt
- Trzej Pierwsi Wiceprezydenci
- Dyrektorzy Projektów Prawnych
- Dyrektor Przedsięwzięć Rozwojowych
- Dyrektor Finansowy
- Sekretarz Generalny
- Prezydent następnego dorocznego Kongresu.

ARTYKUŁ 19 – PREZYDENT

19.1. Prezydent przewodniczy Komitetowi Wykonawczemu, Zarządowi lub Zgromadzeniu Ogólnemu.

19.2. Prezydent jest z urzędu członkiem wszelkich Komitetów, Grup Roboczych i Podkomisji.

19.3. Prezydent zarządza UIA, a także reprezentuje ją, w tym również przed organami wymiaru sprawiedliwości.

19.4. Prezydent wciela w życie decyzje Zgromadzenia Ogólnego, Zarządu oraz Komitetu Wykonawczego.

19.5. W razie niemożności sprawowania przez Prezydenta jego funkcji, funkcje te przejmuje Były Prezydent, którego kadencja bezpośrednio poprzedza kadencję urzędującego Prezydenta, a gdy i to nie jest możliwe – Prezydent Elekt.

ARTYKUŁ 20 – WYBÓR PREZYDENTA, PREZYDENTA ELEKTA ORAZ PIERWSZYCH WICEPREZYDENTÓW

20.1. Kandydatury mogą być zgłoszone Prezydentowi przynajmniej na sześć miesięcy przed datą rozpoczęcia następnego Kongresu.

20.2. Prezydent przedkłada listę kandydatów Komitetowi Wykonawczemu.

20.3. Komitet Wykonawczy ma prawo odrzucić kandydaturę, która nie odpowiada wymaganom stawianym przez niniejszy Statut bądź też nie spełnia warunku przemienności narodowości. Może on także dać wyraz swoim preferencjom.

20.4. Prezydent przedkłada Zarządowi – w celu przeprowadzenia wstępnego głosowania – listę kandydatów zaakceptowaną przez Komitet Wykonawczy. Rezultaty owego głosowania przedstawiane są Zgromadzeniu Ogólnemu.

20.5. Pierwsi Wiceprezydenci są z urzędu członkami wszelkich Komitetów, Grup Roboczych i Podkomisji.

ARTYKUŁ 21 – SEKRETARZE REGIONALNI

21.1. Sekretarze regionalni, mianowani przez Komitet Wykonawczy, zapewniają stały kontakt pomiędzy różnymi regionami geograficznymi i językowymi a UIA.

21.2. Wchodzą oni w skład Zarządu, a w drodze wyjątku mogą być oni także poproszeni o wzięcie udziału w posiedzeniu Komitetu Wykonawczego.

ARTYKUŁ 22 – MIĘDZYNARODOWY SENAT

22.1. Zadaniem Międzynarodowego Senatu UIA jest zajmowanie się wszelkimi kwestiami dotyczącymi zawodu adwokata na świecie, we współpracy z palestrami i stowarzyszeniami adwokackimi – niezależnie od tego, czy są one członkami zbiorowymi czy też nie – i w kontekście globalnym, z podziałem na kontynenty lub grupy krajów.

Senat zwoływany jest przez Prezydenta, a w jego skład wchodzi:

- osoby aktualnie przewodniczące zbiorowym członkom UIA, spełniającym kryteria określone w Artykule 7 niniejszego Statutu, względnie reprezentanci tych osób
- członkowie Zarządu
- zaproszeni funkcjonariusze palestr bądź też narodowych względnie międzynarodowych stowarzyszeń adwokatów, niezależnie od tego, czy są one członkami zbiorowymi czy też nie.

ARTYKUŁ 23 – KADENCJE

23.1. Bieg kadencji wyznaczają okresy pomiędzy zwyczajnymi posiedzeniami Zgromadzenia Ogólnego.

23.2. Kadencja Prezydenta rozpoczyna się wraz z końcową sesją Kongresu następującego po tym Kongresie, na którym nastąpił jego wybór przez Zgromadzenie Narodowe. Jego uprawnienia wygasają wraz z ceremonią zamknięcia kolejnego Kongresu.

Jeżeli wskutek nadzwyczajnych okoliczności doroczne Zgromadzenie Narodowe czy też Kongres nie mogą się odbyć, wówczas zmiana urzędującego Prezydenta i innych funkcjonariuszy obranych przez Zgromadzenie Ogólne będzie miała miejsce wraz z zakończeniem kolejnego Zgromadzenia Ogólnego, a to z kolei winno zostać zwołane przez Komitet Wykonawczy w miarę możliwości jak najwcześniej.

23.3. Kadencja Doradców Prezydenta ma przebieg identyczny z przebiegiem kadencji samego Prezydenta.

23.4. Wszystkie pozostałe funkcje mają dwuletnie okresy kadencji, odnawialne corocznie, przy czym łączny okres sprawowania tych funkcji nie może przekraczać pięciu lat – o ile nie zajdą nadzwyczajne okoliczności.

ARTYKUŁ 24 – KOMITETY NARODOWE – NARODOWI WICEPREZYDENCI

24.1.1. W każdym kraju może zostać utworzony Komitet Narodowy, składający się z członków zbiorowych pochodzących z danego kraju; musi być w nim miejsce także dla członków indywidualnych, przy czym ci drudzy wejdą w skład Komitetu bądź z racji ich reprezentatywności dla danej narodowości, bądź też ze względu na zasługi położone wobec UIA.

24.1.2. Utworzenie każdego Komitetu Narodowego musi być zatwierdzone przez Komitet Wykonawczy.

24.2. Komitetowi Narodowemu przewodniczy Narodowy Wiceprezydent, który reprezentuje go podczas posiedzeń Zarządu i w Zgromadzeniu Ogólnym.

24.3. Każdy z Komitetów Narodowych przyjmuje swe własne wewnętrzne regulacje, które muszą być zatwierdzone przez Komitet Wykonawczy.

24.4. Do zadań Komitetu Narodowego należy:

– utrzymywanie więzi z adwokatami i organizacjami zawodowymi w obrębie danego kraju; odpowiada temu obowiązek składania pisemnych raportów o podejmowanych działaniach

– tworzenie pomostu pomiędzy organami UIA a jej członkami wywodzącymi się z danego kraju.

24.5. Wybór Narodowego Wiceprezydenta musi być dokonywany przy uwzględnieniu woli członków indywidualnych i zbiorowych, a nadto – musi się on odbywać z zachowaniem procedur ustanowionych wewnętrznymi regulacjami danego Komitetu Narodowego.

W wypadku braku jednomyślności, Narodowy Wiceprezydent obierany jest przez większość członków Komitetu Narodowego.

24.6. Żaden spośród Komitetów Narodowych nie może sam z siebie tworzyć zobowiązań po stronie UIA.

27.7. Jeżeli Komitet Narodowy miałby zająć w jakiegokolwiek sprawie stanowisko w imieniu UIA – musi je wpiery przedłożyć Prezydentowi do zaaprobowania.

24.8. Komitet Wykonawczy może przyznać dotację Komitetowi Narodowemu, o ile jest to uzasadnione zakresem i jakością wkładanej pracy, a także ponoszonych kosztów i usług świadczonych na rzecz UIA.

ARTYKUŁ 25 – FINANSE

25.1. Wysokość składek jest corocznie ustalana przez Zarząd, na wniosek Komitetu Wykonawczego.

25.2. Rok obrachunkowy trwa od 1 stycznia do 31 grudnia każdego roku kalendarzowego.

25.3. Dyrektor Finansowy corocznie przedstawia Zarządowi bilans i przedkłada go Zgromadzeniu Ogólnemu do zatwierdzenia.

25.4. Przed przedłożeniem go Zgromadzeniu Ogólnemu, bilans podlega sprawdzeniu przez oficjalnego Audytora, ustanawianego przez Zgromadzenie Ogólne na dwuletnią, odnawialną kadencję.

ARTYKUŁ 26 – JĘZYKI

26.1. Oficjalne języki UIA są ustalane przez Zgromadzenie Ogólne, na wniosek Zarządu. Obecnie są to następujące języki: francuski, angielski, hiszpański, niemiecki, włoski i arabski.

26.2. Języki robocze UIA są ustalane przez Zarząd, na wniosek Komitetu Wykonawczego. Obecnie są to następujące języki: francuski, angielski i hiszpański.

ARTYKUŁ 27 – KONGRES

27.1. Organizacja i finanse związane z organizacją dorocznych kongresów oraz seminariów są ustalane wewnętrznymi regulacjami przyjętymi na podstawie Artykułu 17.11.

27.7. Wszelkie decyzje dotyczące kongresów są najpierw przedkładane Podkomisji Organizacji Kongresu, a następnie Komitetowi Wykonawczemu i Zarządowi, które nad nimi głosują.

ARTYKUŁ 28 – CENTRALA UIA

28.1. Biuro administracyjne, o którym mowa w Artykule 4.2. niniejszego Statutu, jest zarządzane przez Dyrektora Wykonawczego, działającego na podstawie rozporządzeń Prezydenta.

28.2. Zadania oraz zakres obowiązków Dyrektora Wykonawczego są przedmiotem wewnętrznych regulacji.

ARTYKUŁ 29 – LIKWIDACJA – ROZWIĄZANIE

29.1. Zgromadzenie Ogólne, które miałoby zdecydować o rozwiązaniu UIA, musiałoby zostać zwołane z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem i w oparciu o uzasadnione stanowisko Zarządu.

29.2. W razie niemożności wyłonienia jednego bądź dwu Likwidatorów, likwidację – od momentu podjęcia uchwały o rozwiązaniu UIA – prowadzi z urzędu Komitet Wykonawczy.

ARTYKUŁ 30 – MOC OBOWIĄZUJĄCA STATUTU

Niniejszy Statut został uchwalony przez zwyczajne Zgromadzenie Ogólne odbywające się w Filadelfii dnia 3 września 1997 r. i ratyfikowane belgijskim Dekretem królewskim z dnia 19 września 1999 r.

Początek mocy obowiązującej niniejszego Statutu wyznacza data zamknięcia Kongresu w Filadelfii, to znaczy dzień 7 września 1997 r.

tłum. *Ewa Stawicka*

Agnieszka Czachowska

DROGA DO ADWOKATURY JAPONSKIEJ

Na 125 mln mieszkańców Japonii przypada niewiele ponad 17 000 prawników, czyli jeden prawnik na około 7350 osób.

Pierwszym etapem na drodze do uzyskania uprawnień do wykonywania zawodu prawnika w Japonii jest Państwowy Egzamin Adwokacki (National Bar Exam). Osoby, które go zdadzą mogą kontynuować edukację prawniczą w Instytucie Badań i Praktyki Prawa (Legal Research and Training Institute).

Egzamin odbywa się raz w roku, a limit osób, które mogą zostać przyjęte do Instytutu wynosi 1000, co stanowi około 3% wszystkich składających egzamin. Egzamin można powtarzać – podczas ostatniego prawie 1/3 spośród tych, którzy zdali były to osoby zdające po raz szósty lub więcej.

Ażeby przystąpić do egzaminu nie są wymagane ukończone studia prawnicze, ani wyższe wykształcenie.

Nie jest również wymagane obywatelstwo Japonii. Jednak wymagania odnośnie do znajomości języka japońskiego w mowie i piśmie są bardzo wysokie (po II Wojnie Światowej tylko jedna osoba pochodząca z Zachodu zdała egzamin).